

„...една единствена
сигнална молекула адреналин
ще предизвика освобождаването
на 100 милиона глюкозни молекули...”

Емануил Гачев,
Медицинска биохимия, 2011
ISBN 978-954-9493 – 36-8

Глава 3: Емоционалните хормони

ЕМОЦИИТЕ - „ПАКОСТЛИВИТЕ СТАЖАНТИ” В ХИМИЧНАТА ЛАБОРАТОРИЯ НА НАШИЯ ОРГАНИЗЪМ

Емоциите са нашите реакции на външни и вътрешни дразнителни. Емоциите въздействат на организма ни подобно на **свободните радикали** (стр.60) и основната им роля е да **освобождават и пречистват нашата Душевна същност от негатива**. (стр.18,156) Когато реакциите ни са прекалено бурни, те могат да предизвикат неконтролирани прояви на нашето Его и тяхното физическо отражение. **Егото ще управлява емоционалността ни, докато не осъзнаем Душевната си сила**. (стр.12,13,17,27,33,57-58,91,108-112,123,147,157,175,194)

Нашите мисли действат подобно на **анти-оксидантите** в организма, като успокояват и контролират реакциите ни, но също така могат и да ги провокират, подобно на **про-оксидантите**. Нашите мисли изразяват качествата на Менталната ни сила и степента на осъзнатостта ни. (стр.13,15,36,62,88,99,144,177,192)

Чувствата изразяват нашата Душевна същност и отношението ни към Света. Чувствата са тези, които направляват **Духовното ни търсене**, стремящо се да реализира личният ни Душевен потенциал в Четвъртото измерение на Сърдечността. Духовният ни стремеж може да бъде потенциран от мисълта, но **може да бъде блокиран от емоциите - нашите "душевени чистачи"**, в зависимост от находчивостта и възприемчивостта на нашата Интуитивна сила, т.е. степента и „честотата” на **нашата чувствителност**. (стр.13,17,90,106,133,137,157,171,196)

Организмът ни всекидневно произвежда, получава и трансформира огромно количество енергийни потоци. Според плътността си, честотата на излъчване и интезитета на вибрациите, всяка енергия произвежда светлина, звук, цвят или аромат, които възприемаме по различни начини, или дори не усещаме. Някои от тези енергии въздействат на телесните ни течности и тъкани, а други на Съзнанието. Чрез емоциите ние успяваме да овладеем голяма част от тези енергии, които ума и съзнанието ни не възприемат. Ако Умът не може да възприеме нещо ново, в Съзнанието възниква изненада или проблем. Всяка нова ситуация причинява **нетърпението на Душата да опознае новата енергия** и по този начин предизвиква съответния емоционален отговор на Егото. (стр.13,24,28,36,57,94,196) Активирани по този начин, емоциите действат като „палави деца” и подобно на неопитни стажанти предизвикват „взривоопасни” **верижни химични реакции** в биохимичната лаборатория на нашето тяло.

Колкото по-необуздани са нашите емоции, толкова по-експлозивни са биохимичните реакции в организма. **Потиснатите емоции**, обаче, са най-опасни и могат да изиграят ролята на "бомба със закъснител". Благодарение на разумността на нашите клетки, осезателните способности на нашите чувства и устойчивостта на нашия Дух, организмът ни успява до голяма степен да контролира необуздаността на химичните реакции или да компенсира нанесените щети. При системна неконтролирана и реактивна изява на емоциите, тази компенсация може да се прояви като хормонален дисбаланс, който с течение на времето може да премине в метаболитно нарушение, и дори да предизвика някое заболяване. В допълнение към Таблица 1, 5, *стр.12,27*, Таблица 6 дава примери за физическите и психични последствия от негативните емоции, които блокират потоците на Ин и Ян енергиите в телесните органи, по пътя на активираните емоционални хормони и тяхното взаимодействие. Всеки един от тези хормони има своето полезно и вредно въздействие, последващи реакции и метаболити, някои от които с изразена токсичност. (*стр.31,39,45,47,57-59,70,102,112,190*)

Таблица7: БИОХИМИЧНИ, ПСИХИЧНИ И ФИЗИОЛОГИЧНИ ПОКАЗАТЕЛИ ЗА РАЗРУШИТЕЛНОТО ДЕЙСТВИЕ НА НЕГАТИВНИТЕ ЕМОЦИИ (Пример)

Разрушителна емоция	Управляващ орган (<i>стр.94,57-58</i>) Засегната духовна изява (<i>стр.21,27,191</i>)	Биохимично проявление		Токсичен метаболит, в резултат на енергийния блокаж (<i>стр.24-26,31,47-48, 52,60</i>)	Физическо проявление	
		Активиран „емоционален хормон“	Възможна негативна верижна хормонална реакция		Физиологичен/ психичен процес, засегнат от емоционалния хормона (<i>стр.190</i>)	Възможно Физическо /психично неразположение (<i>стр.12</i>)
Гняв, Яд, Завист, Раздразнение, Нетърпение (<i>стр.27,152</i>)	Черен дроб (<i>стр.104</i>) Утвърждаване Щедрост (<i>стр.171</i>)	Допамин (хормон на готовността и недоволството) (<i>стр.34,147,152</i>)	Адреналин (епинефрин) (хормон на действието) (<i>стр.35,68,90</i>)	Токсична жлъчка (<i>стр.104</i>) Амоняк (<i>стр.31,73,74,129</i>)	Запаметяване, Метаболизъм, Липидна обмяна, Детоксикация (<i>стр.43,49,52,60</i>)	Зрение, крампи главоболите, безсъние, хемороиди (<i>стр.12,105,108</i>)
Еуфория, Задоволство, Злорадство (<i>стр.149,189</i>)	Сърце (<i>стр.114</i>) Изява, (<i>стр.173</i>) Благодарност	Серотонин (<i>стр.25,68,115,158</i>) (хормон на щастието)	Допамин (хормон на пристигаието) (<i>стр.34,150,159</i>)	Азотни оксиди (<i>стр.31,60</i>) Алдехиди (<i>стр.61,64,79</i>)	Съзнателност, Храносмилане, тромбоцити (<i>стр.35,89,125,132</i>)	Напълняване, високо кръвно, атеросклероза (<i>стр.47,54,57</i>)
Замисленост, съмнение, депресия, недоволство, недоволство (<i>стр.27,148</i>)	Далак (<i>стр.121</i>) Партньорство, Справедливост Доверие (<i>стр.42,175,184</i>)	Допамин (<i>стр.11,15,90,149</i>) (хормон на мотивацията, концентрацията, пристрастията)	Андрогени (полови хормони, (<i>стр.83,151</i>) Кортизол (<i>стр.34,45-46,90</i>)	Невротоксични куйони,свободни радикали; млечна киселина, естрогени, тестостерони (<i>стр.64,78,127,129</i>)	Възприемане, Емоционалнот, Поведение, Имунна защита, лимфоцити (<i>стр.84,86,91</i>)	Психоза, Пристрастеност Мускули, Лимфа, запек (<i>стр.34,61,163</i>)
Скръб, мъка, отчаяние, ревност (<i>стр.27,151</i>)	Бели дробове (<i>стр.135</i>) Съзерцание Състрадание (<i>стр.177,179</i>)	Норепи-нефрин (хормон на бдителността) (<i>стр.90</i>)	Допамин (хормон на готовността и недоволството) (<i>стр.34,151,159</i>)	Въглена киселина, въглероден двуокис, (<i>стр.73,74</i>) недостиг на кислорода в тъканите (<i>стр.76</i>)	Концентрация, Дихателна система, хемоглобин (<i>стр.73,92,160</i>)	Кожа, коса, изтощение, зависимост, загуба на телло (<i>стр.69,185,186</i>)
Страх, стрес, безпокойство, тревожност (<i>стр.27,150</i>)	Бъбреци (<i>стр.95</i>) Съзнателност Мъдрост (<i>стр.15,36,99,182</i>)	Епинефрин (адреналин – хормон на страха) (<i>стр.35,90</i>)	Кортизол (хормон на стреса) (<i>стр.35,39,54-55,79,162</i>)	Амоняк, урея, висока кръвна захар,Кортизол (<i>стр.54,58,47-48,59,73,77</i>)	Подсъзнание, Пикочно-полова система, левкоцити (<i>стр.84,102,144</i>)	Стави,гръбнак, отпадналост, метаболитен синдром (<i>стр.35,36,39,42,96</i>)

Емоционалните хормони

Емоционалните хормони се отделят от надбъбречните жлези, но и от различни функционални клетки, и играят важната роля на нервотрансмитери (преносители на сигнали към нервната система), задвижващи различни метаболитни, генни, имунни, съзнателни и подсъзнателни процеси. (*стр.15,21,90,94*)

Така например, **серотонинът (хормонът на щастието)** се произвежда и от стомашно-чревните клетки, където сигнализира за наситеност след хранене, но също тонизира мускулатурата и ни кара да се чувстваме добре. Ако обаче, **подсъзнателно изпитваме нужда** от този сигнал, за да заситим някое чувство на **душевна неудовлетвореност**, ще активираме **допамина**. В този случай, ще изпитахме неочакван глад за нещо сладичко. **Ако не устоим на изкушението, допаминът ще ни държи гладни** и недоволни, докато не се качим на кантара. **Допаминът поддържа готовността** ни за реакция на външните въздействия, и ни дава концентрацията и стимула, с които да извършваме дейностите си. В зависимост от мотивацията, обаче, може да се прояви като **хормон на глада**, на неудовлетворението, на пристрастието, или на избухливостта, предизвиквайки различни неблагоприятни метаболитни реакции. (стр.12,15,45,90,115,123,132,149,158,159)

Нервното напрежение без външен стимул, например говори, за **застой на Ян-енергията в далака, причинен от цикличната активация на допамин**. Раздразнението ни, обаче, идва от факта, че черния дроб е затруднен едновременно да регулира детоксикацията на организма, синтеза и доставката на глюкоза до мозъчните и мускулни клетки. Такова състояние, възниква в моменти на преумора, и често е сигнал, че **хормона на настроението и стреса** е активиран. **Кортизолът регулира нашата настройка и ни синхронизира с циклардния ритъм**. В условията на стрес и недостиг на кислород, кортизола в кръвта се повишава и стимулира разграждането на аминокиселините и мускулните белтъци, за да подсури синтеза на глюкоза в черния дроб, и подтиква защитните имунни реакции. По този начин, когато следваме импулсите на лошото настроение, губим контрол над себе си и **ставаме податливи** на външни влияния. (стр.25,29,45,47,52,60,78,90,104,112,123,127,129,163)

Така, както емоциите могат да стимулират определени хормони, така и **системната хормонална проява**, вседствие на недоспиване, преяждане, стрес, може да предизвика неочаквани емоционални реакции и необмислени действия. Емоционалната и хормонална реактивност изчерпват важни минерали, протеини, витамини и микроелементи в органите, съхраняващи Ин-енергията и предизвикват застой на „избухлива“ Ян енергия. (стр.19,24,51,63,94)

Под „наркозата“ на емоционалните хормони

Някои от тези хормони, които тук неслучайно наричаме „емоционални“, се прилагат като медикаментозно лечение за спешното овладяване на животозастрашаващи здравословни състояния, като шок или загуба на съзнание, или като хронично лечение на неконтролирани имунни прояви. (стр.33,90) **Емоционалните хормони действат като наркотик**, който има за цел да ни помогне да се справим с дадена ситуация, или с възникналия дисбаланс на енергиите в нашия организъм. (стр.27,39,52) Емоционалните хормони (допамин, адреналин), се синтезират от тирозин при сигнал на хипофизата, активиран от съответните **емоционални дразнителни**. **Допаминът и норадреналинът**, от своя страна действат като нервни дразнителни. Стероидните хормони, какъвто е кортизола, и токсичният отпаден амоняк имат потенциала да циркулират в кръвта, докато не бъдат елиминирани от детоксикационните ензими в черния дроб. Сега става ясно, че като всяко лекарство, и емоционалните хормони проявяват своята токсичност, (стр.12,33,49,54,57-59,132) докато действието им не бъде прекратено чрез нашата **осъзната и усърдна Волева настоятелност**. (стр.91,112,170)

Така например, **адреналинът**, който често свързваме с проявата на страх, всъщност има за цел да активира нашата жизнена енергия, да „събуди“ нашата чувствителност към външните условия, да **мобилизира Интуитивната сила**, нашето съзнание, нашата мисъл и мускултура (стр.40-42), за да можем да се справим със стресовата ситуация, или заплахата, предизвикала нашия страх. Ако обаче често си позволяваме да изживяваме определени силни емоции, **рисуваме „да поставим подсъзнанието си под емоционална упойка“**, и да започнем да изпитваме несъзнателно удовлетворение от съответната негативна емоция. Това означава да се пристрастим, да **станем зависими** от тези разрушителни емоционални състояния. (стр.149,159) Например, несъзнателната ни **склонност да се подаваме на страха**, често е провокирана от **недостиг на бъбречна енергия**. (стр.21,96) Една от биохимичните реакции, с която тялото ни компенсира този дефицит е **активацията на адреналина**, който консумира Ян енергия и глюкоза, и в условията на страх въвлича **стресовия хормон кортизол**. Под въздействието на кортизола, **Ян енергията на черния дроб** е изключително ангажирана в синтеза на глюкоза. Активираният от глюкозата инсулин, прекъсва жлъчната секреция, което от своя страна предизвиква **застоя на Ян енергията в черния дроб**. (стр.31,104-112) Тези биохимични процеси протичат неосезаемо за нас и ни накарат несъзнателно да развием различни негативни навици: прекомерно да похапваме сладко, да прекарваме безсънни нощи, безпричинно да прояваме раздразнителност и да „изливаме“ гняв върху нашите близки. От друга страна, някои наши навици, активиращи кортизола и допамина, (стр.33,91,127) **могат да ни направят податливи на самия страх**, именно чрез изтощаване на есенциалната жизнена енергия в бъбреците, повлиявайки жлъчния поток и сърдечния ритъм, повишавайки киселинността на телесните течности, (стр.15) и изчерпвайки калция в костите и кислорода в тъканите. В такива моменти неосъзнато прибъгваме към определени храни и начини на действие и мислене, с които да преодолеем страха и безпокойството, без да съзнаваме, че така **задълбочаваме метаболитното нарушение** в организма си. Системната проява на подобна емоционална цикличност, може да бъде причина за развитието на хипертония, жлъчно-каменна болест, чернодробна стеатоза и автоимунни заболявания като артрити и псориазис. (стр.43,45,51,79,90,95-99,,108,114,137,149,150,152,167,191) Поговорката: „Ние сме това, което ядем“, ни подсказва, че несъзнателно позволяваме: **Животът ни да се управлява от това, което ни удовлетворява**. (стр.158,159) Стремешът към задоволство е този, който ни заключва в емоционалната цикличност и ни внушава усещането, че сме попаднали в „**омагьосан кръг**“ от нежелани събития. Тогава си казваме: „Злото никога не идва само“, сякаш сме безпомощни наблюдатели и потърпевши от собственият си живот, в който липсва нашето волево участие. А всъщност, **страхът е този, който приспива съзнанието и обезоръжава волята**. „Много добре, също не е на добре!“. Възбудата, еуфорията, пристрастието са все „наркотични“ състояния, които също активират допамина и адреналина, за сметка на Сърдечния ритъм. (стр.12,27,69,90,117,146,171,190)

Единственият начин да излезем от „омагьосания кръг“ е да **поемем отговорността да сме доволни** от това, което ни е дадено и взискателни към това, което даваме от себе си. Тогава бихме могли да развием таланта си да регулираме адреналина, чрез радостта от живота. (стр.19,37-38,68) *това е и нашата задача тук!*

Подобно на „наркозата“, практика като хипнозата има за цел да приспи нашата Съзнателна защита, за да осъществи безпрепятствено въздействие върху нашия Ум и да **проникне в скритата ни (Душевна) същност**. Като последната, в тази област на психологията, се нарича подсъзнание. (сmp.15,17,32,144,147,155) Когато сме **под наркотичното въздействие на бурните емоции**, сме заслепени от собствените си подсъзнателни мотиви и трудно осъзнаваме, че: (сmp.80,86,90,91)

Състоянието на „наркоза“ изключва нашето волево участие.

Подсъзнанието, като информационен носител на нашата памет, формирана с помощта на кортизола и адреналина (в условията на стрес и действие), е изключително зависимо от течностите, които го поддържат. **pH-реактивността на телесните ни течности** може да събуди неприятни спомени и разрушителни стереотипи на поведение, които се съхраняват **дълбоко в нашето подсъзнание**. Освен това, мозъчните клетки са чувствителни към липсата на кислород и една кисела среда може да „изключи“ съзнателното ни възприятие в определени моменти и да провокира **неконтролирани емоционални реакции и действия**. (сmp.15,27,31,43,61,70,85,102,112,128,146,148,159,161)

За да възпримем дадена същност, Умът ни разчита на **възприятитните усещания на петте сетива**: зрение, вкус, осезание, слух, обоняние. Съзнанието настоятелно търси **материално доказателство** за нещата и за да може да ги осъзнае се ползва от базата данни на Подсъзнанието. Един аромат или картина, например, могат да асоциират определени спомени, но нещо което не се намира в Подсъзнанието Умът ни го възприема като чуждо, непознато, абсолютно ново или изобщо не го възприема. В такива моменти Съзнанието се ползва или от **Душевната чувствителност** или от **Интуитивната находчивост**, чиято информация Умът може да възприеме и анализира единствено в условията на **„емоционална тишина“** и **безпристрастие**. *Шестото чувство* – интуицията, улавя информацията, изпращана от Свръхсъзнанието, чрез Етера и Светлината, и често се пробужда в условия на заплаха за живота ни. Когато обаче изпитваме безпричинно страх, тревожност, съмнение и други негативни емоции, „събудената“ ни интуиция може да ни изиграе лоша шега, именно поради хормоналния дисбаланс в организма ни, предизвикан от емоционалната буря. (сmp.21,27,32,157,191,195,196) В това отношение важна роля играе нашата **щитовидна жлеза, която „държи ключа на емоционалната цикличност“**. Щитовидната жлеза ни предпазва от вредни външни лъчения и влияния, но също така активира и деактивира хормоналната дейност. Тя може да ни вълече в **метаболитния синдром от повтарящи се емоционални и физически възприятия** и реакции, и необходимостта от тяхното задоволяване. Но може да повиши менталните и съзнателните ни възприятия, чрез разгръщане на Интуитивната ни сила. (сmp.13,41,42,57-58,89,94,116-117,133,137,157,179,182,186,194)

Основният „управител“ на щитовидната жлеза е нашето Его, което също се явява щит на нашата личност и нашата индивидуалност. Щитовидната жлеза заболява, когато се опитваме да подчиним дара на пробудената интуиция на егоистични цели, докато се ръководим от **допамина** - ненаситния хормон, който „винаги очаква своята награда“. (сmp.39,40,86, 147,148,150, 155,156,161,162,190)

За да можем да осъзнаем потенциала, управляван от нашата щитовидна жлеза, ще се опитаме да преминем през **„Лабиринта на нашата Психика“**.